

РЕШЕНИЕ

№ 11646

гр. София, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в публично заседание на 07.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8538** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 4, ал. 1 и чл. 9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), вр. чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „НОРЕКС ТК“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Е. М. Х., с адрес за кореспонденция: [населено място], р-н „О.“, [улица], чрез адв. Е. от САК, срещу ревизионен акт /РА/ № СФД24-РД77-11/02.05.2024 г., издаден от Е. К., началник отдел и М. С., главен инспектор в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, дирекция „Общински приходи“ към Столична община (СО), потвърден с решение № СОА24-РД28-18 от 02.08.2024 г. на Кмета на Столична община, с който по отношение на дружеството са установени задължения за довносяне в размер на 33 448,65 лв. - внесени, за ТБО за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2022 г. и лихви в размер на 11 889,88 лв., от които внесени 10 723,07 лв. и остават за довносяне 1 166,81 лв.
В жалбата са релевирани доводи за незаконосъобразност, немотивираност и необоснованост на оспорения административен акт. Твърденията са за неправилно приложение на материалния закон и за допуснати съществени процесуални нарушения в административното производство. Изтъква се, че на първо място приходните органи не са взели предвид намалената площ на имотите, собственост на дружеството, което е довело до намаляване и на стойността на земята, на второ място – настъпилата обезценка на земята като ДМА, довела до намалена отчетна стойност в сравнение с първоначално декларираната и на последно място – регулационния статут на имотите, в резултат на което погрешно е определена основата, послужила за изчисляване на размера на задълженията за ТБО. Подробни съображения са изложени в депозираната жалба. В с.з. жалбоподателят се представлява от адв. Е., която моли съда да уважи жалбата по изложените в нея съображения, като отмени оспорения РА. Претендира сторените по делото разноски и

адвокатско възнаграждение съгласно представен списък.

Ответникът – Кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. Д. излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, моли съда да я остави без уважение, като присъди в полза на Столична община юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес по делото. Допълнителни съображения излага в писмени бележки, депозирани по делото.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

По отношение на дружеството жалбоподател е било проведено предходно ревизионно производство, приключило с издаването на РА № СФД23-РД77-214/04.12.2023 г., с който на дружеството са определени задължения за данък върху недвижимите имоти (ДНИ) и ТБО в общ размер на 56 970,04 лв., в т.ч. за ДНИ 8 768,75 лв., за лихви ДНИ – 3 045,60 лв., за ТБО – 33 448,65 лв., за лихви ТБО – 11 707,04 лв., дължими за периода 01.01.20218 г. – 31.12.2022 г. Този РА е отменен с решение № СОА24-РД28-5/23.01.2024 г. на кмета на Столична община, в което е дадено указание ревизионната преписка да бъде върната за извършване на нова ревизия за същия период. Материалите от предходната ревизия са надлежно приобщени към процесното ревизионно производство.

С искане за представяне на документи и писмени обяснения изх. № СФД24-ТД26-1435/01.03.2024 г. от ревизираното дружество са изискани и съответно са представени с вх. № СФД23-ТД26-4013/1/16.08.2023 г. документи под опис. В рамките на ревизията от ревизиращия орган са изискани и са представени документи от отдел „Общински приходи – В. и О. К.“, от кмета на районна администрация „В.“, директора на дирекция „Икономика и търговска дейност“, дирекция „Финанси“ на Столична община, Столичен инспекторат.

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № СФД24-РД01-41/29.02.2024 г., издадена от Е. К. - началник отдел „Ревизии и събиране на вземания“ в СО, е възложена процесната ревизия на жалбоподателя за установяване на задължения за данък върху недвижимите имоти (ДНИ) и за такса битови отпадъци за периода от 2018 г. до 2022 г. Обект на ревизията са нежилищни имоти, притежавани от „НОРЕКС ТК“ ООД на територията на [населено място]. ЗВР е връчена на 05.03.2024 г. на упълномощено от дружеството лице (л. 58 от делото), като е посочено, че ревизията следва да завърши в срок до три месеца от връчване на ЗВР. За ревизиращи органи са определени М. С., гл. инспектор, ръководител ревизия и Н. Ж., гл. инспектор в отдел „Ревизии и събиране на вземания“ в СО. Органът по възлагането е оправомощен с разпореждане № СФД23ВК66-1337/15.12.2023 г. на директора на дирекция „Общински приходи“, СО (л. 66 от делото).

За резултата от ревизията е изготвен ревизионен доклад /РД/ № СФД24-ТД26-1920/28.03.2024 г., връчен на упълномощено от дружеството лице на 04.04.2024 г. (л. 96 от делото). Срещу РД дружеството-жалбоподател е подало възражение в срока по чл.117, ал.5 ДОПК, което е обсъдено и прието от приходния орган като неоснователно.

Ревизията е приключила с РА № СФД24-РД77-11/02.05.2024 г., издаден от Е. К., началник отдел и М. С., главен инспектор в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, дирекция „Общински приходи“ към Столична община. РА е връчен на упълномощено от дружеството лице на 15.05.2024 г. (л. 79 от делото).

С обжалвания РА не са установени задължения за данък недвижими имоти (ДНИ), тъй като приходните органи са устоановили, че имотите попадат в зона Зп – зона за градски паркове и градини и се освобождават от задължения за ДНИ, съгласно чл. 24, ал. 1, т. 10 ЗМДТ.

С РА на дружеството са установени задължения за ТБО в общ размер на 33 448,65 лв. главница (внесени), и лихви за просрочие в размер на 11 889,88 лв., от които 10 723,07 внесени, и 1 166,81

лв. - за довносяне, за притежаваните от „НОРЕКС ТК“ ООД недвижими нежилищни имоти, находящи се на територията на Столична община, район „В.“ за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2022 г. Определени са задължения по вид, основание и размер за всеки един ревизиран период, отразени в таблица № 1 на стр. 11 от РА, раздел I: „установяване“, както и в таблица № 2 на стр. 12 от РА, раздел II: „прихващане“ и таблица № 3 на стр. 13 от РА.

Задълженията са определени за следните недвижими имоти:

1. празно дворно място, съставляващо парцел III-639, кв. 79, по плана на [населено място], местн. „К.“ с площ от 43 687 кв. м., съгласно нотариален акт № 68, том L., дело № 25882 от 18.09.1997 г.
2. дворно място без постройка в него, съставляващо парцел I-639, в кв. 79А по плана на [населено място], с площ от 6 972,74 кв.м. (или 9/24 идеални части от целия парцел с площ 23 328 кв. м.), съгласно нотариален акт № 141, том L., дело № 26540 от 22.09.1997 г.

В хода на ревизията е установено, че с нотариален акт № 68, том L., дело № 25882 от 18.09.1997 г. е закупен парцел III-639 в кв.79 по плана на [населено място], местн. „К.“, с площ 43 687 кв. м.

Със заповед на кмета на район „В.“ № РД-50-98/02.07.2007 г. е одобрено изменение на плана за регулация за разделяне на УПИ III-639, кв.79 и създаване на нови УПИ III-639 и УПИ IV-639, в кв. 79.

С нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 102, том III, рег. № 6751, дело 451 от 01.08.2007 г., дружеството е продало УПИ III-639 с площ от 34 031,00 кв. м. В собственост на „НОРЕКС ТК“ ЕООД са останали 9 656 кв. м., представляващи УПИ IV-639, кв. 79.

С нотариален акт № 141, том L., дело № 26540 от 22.09.1997 г. „НОРЕКС ТК“ ЕООД е придобило 9/24 ид.ч. от УПИ I-639 в кв. 79А по плана на [населено място], местн. „К.“, целият с площ от 23 328 кв. м.

С нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот № 184, том VII, рег. № 14688, дело 1224 от 29.12.2006 г., „ДЖИ БИ ЕМ МЕТАЛ“ ЕООД и „НОРЕКС ТК“ ЕООД продават на „ВИЛА УЛПИЯ“ АД по 7,61/100 идеални части или 15,22/100 ид.ч., представляващи 3 500 кв.м. от УПИ I-639 в кв. 79А по плана на [населено място]. Т.е. дружеството жалбоподател е продало 7,61/100 идеални части от този имот и в негова собственост са останали 6 972,74 кв. м.

В РА е отразено, че „НОРЕКС ТК“ ООД е осъществило продажби на недвижими имоти през декември 2006 г. и през август 2007 г. – т.е. във всеки от данъчните периоди 2006 г. и 2007 г. има осъществена по една продажба.

Процесните имоти са декларирани с декларации по чл.17, ал.1 ЗМДТ (отм.) и впоследствие с декларации по чл.14 ЗМДТ, както следва:

С декларация по чл. 17, ал. 1 ЗМДТ вх. № 17-05-0075/27.01.2000 г. (в разпечатка от информационния масив) са декларирани поземлени имоти с обща отчетна стойност 43 539 лв.

С декларация чл. 14 ЗМДТ (съгласно § 21 на ПЗР на ЗМДТ, в сила от 01.12.2009 г.) вх. № 17-27-5196/03.08.2010 г. е деклариран поземлен имот с площ 9 653 кв. м. – парцел III-639, кв. 79.

С декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № 17-27-5197/03.08.2010 г. е деклариран поземлен имот с площ 9/24 идеални части от целия с площ 19 828 кв. м. за парцел I-639, кв. 79А.

След декларирането в отдел „Общински приходи – В. и О. купел“ е открита партида M170075_000127_17/7202H57188.

При извършена съпоставка на декларирани данни и информацията, предоставена от дружеството (представени аналитични и оборотни ведомости за процесните данъчни периоди, Главна книга за периода, ГФО за 2020 г. и 2021 г., декларации за неактивност за 2018 г., 2019 г., 2022 г.) са установени несъответствия в отчетните стойности и площите на имотите, както следва: за имот УПИ III-639 с площ от 43 687 кв. м. е издадена заповед на кмета на район „В.“ от 02.07.2007 г., с която от УПИ III-639, кв. 79 са образувани нови УПИ III-639, кв. 79 – 33 028 кв. м. и УПИ IV-639,

кв. 79 – 10 659 кв. м.

Общинската администрация не е уведомена за тази промяна.

Констатирани са продажби, за които не е подадена декларация по чл. 17, ал. 1 ЗМДТ (отм.), съответно общинската администрация не е уведомена за настъпили промени, съгласно чл. 14, ал. 5 ЗМДТ, както следва: с нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот № 184, том VII, рег. № 14688, дело 1224 от 29.12.2006 г., дружеството е продало 7/61 идеални части от УПИ I-639 или 1775, 26 кв. м., като в негова собственост са останали 6 972,74 кв. м. и с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 102, том III, рег. № 6751, дело 451 от 01.08.2007 г., дружеството е продало УПИ III-639 с площ от 34 031,00 кв. м. В собственост на „НОРЕКС ТК“ ЕООД са останали 9 656 кв. м., представляващи УПИ IV-639, кв. 79.

По предоставената аналитична оборотна ведомост, имотите са заведени в сметка 201 Земи, гори и трайни насаждения, както следва: 201/1/ Недвижим имот – вилна зона „Килиите“, К., 43 687 кв. м., с отчетна стойност 544 894,65 лв.; 201/2/ Недвижим имот – К. – идеални части, 8 748 кв. м. с отчетна стойност 462 594,94 лв. Общата отчетна стойност на имотите е 1 007 489,59 лв.

От приходния орган е извършена проверка в Търговския регистър, при която е констатирано, че дружеството е обявило в своя годишен финансов отчет за 2007 г. продажба на земя с отчетна стойност 1 921 хил. лв., в резултат на която отчетната стойност на притежаваните от дружеството земи са намалени до размер 1 007 хил. лв., която стойност е запазена непроменена до края на ревизирания период, респ. не е отразявана обезценка/преоценка на облагаемите недвижими имоти, обект на ревизията.

Ревизиращите органи са приели, че декларираните отчетни стойности не съвпадат с тези по счетоводните данни на предприятието, поради което са приели отчетните стойности по счетоводни данни.

Ревизиращите органи по приходите са приели отчетните стойности, по които имотите се водят счетоводно в предприятието, отразени в счетоводните документи – аналитични и оборотни ведомости за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2022 г. на сметка „201“, предоставени в хода на ревизията от задълженото лице.

При обжалване по административен ред, кметът на Столична община, е постановил решение № СОА24-РД28-18/02.08.2024 г., с което е оставена без уважение жалбата срещу издадения ревизионен акт. В посоченото решение е възприето, че РА е правилен и законосъобразен, издаден при спазване на материалноправните норми на [ЗМДТ](#) и процесуалните правила на ДОПК, а жалбата срещу него - неоснователна. В мотивите на Кмета на СО касателно съществуването на спора е посочено, че в хода на извършването на ревизията не са допуснати нарушения на процесуалните правила; правилно и законосъобразно е определена данъчната оценка на ревизираните обекти съгласно [чл. 21, ал. 1 ЗМДТ](#), като е възприета отчетната им стойност в размер на 1 007 хил. лв., съгласно счетоводните данни на предприятието; налице са изискуемите предпоставките по чл.62, ал.1 ЗМДТ; ангажирани са доказателства, от които се установява, че СО, действително е направила разходи за предоставянето на включените в ТБО услуги по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения, както и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

По делото са приети заключения на съдебно - техническата експертиза и основна и допълнителна съдебно-оценителни експертизи, които съдът кредитира изцяло като обосновани, компетентни и съответни на останалите доказателства по делото.

От заключението на съдебно-техническата експертиза се установява, че съгласно действащия ОУП на [населено място] процесните имоти попадат в зона Зп - зона за градски паркове и градини. Към момента на огледа имотите не представляват градски парк или градина, каквото е

предвиждането по ОУП, а представляват запуснат терен, който се самозалесява със смесена горска и храстовидна растителност, не са оградени и в тях може да се влиза безпрепятствено. В имотите няма никакви благоустройствени мероприятия. За имотите има влязъл в сила ПУП, одобрен със заповед № РД-09-50-588 от 15.11.1996 г., който е действащ и неотменен и с който имотите са отредени за жилищно застрояване като със застроителния план са предвидени триетажни еднофамилни сгради в режим на свободно застрояване.

Според заключението на основната и допълнителната съдебно – оценителни експертизи след анализ на нотариалните актове и счетоводните документи, се установява, че „Норекс ТК“ ООД по документи за собственост е придобило: имот, представляващ парцел III-639 в кв. 79 по плана на [населено място], местност в.з. Килиите, с площ 43 687 кв. м. (нот. акт от 18.09.1997 г.), както и 9/24 идеални части от парцел I-639 в кв. 79А по плана на [населено място], местност К., с площ 8 748 кв. м. (нот. акт от 22.09.1997 г.).

Тези два имота са отчетени в счетоводството на дружеството по сметка 201 – Земи, гори и трайни насаждения, както следва: подсметка „Недв. имот Вилна зона Килиите, К.“ – 43 687 кв. м., отчетени на стойност 544 894,65 лв. и подсметка „Недв. имот К. – идеални части“ – 8 748 кв. м., отчетени на стойност 462 594,94 лв. Размерите на имотите, заведени като ДМА в дружеството напълно съответстват по вид, площ и характер на собствеността на описаните в нотариалните актове права, въз основа на които са придобити.

Според вещото лице в съответствие с изискванията на СС 36 „Обезценка на активи“, наличните в баланса на „Норекс ТК“ ООД недвижими имоти следва да бъдат преценени за наличие на признаци на обезценка. В настоящия случай са налице едновременно няколко обективни индикации – липса на експлоатация, промяна в устройственото предназначение, продължителна нефункционалност, съсобственост и продажба на части от активите. На база сравнителен анализ между отчетната стойност на имотите (1 007 489,59 лв.) и тяхната ориентировъчна пазарна стойност (около 720 000 лв.), се установява наличие на значително надценяване в баланса. Съответно, изискването на СС 36 за обезценка е приложимо и следва да се осчетоводи частична обезценка в приблизителен размер на 287 489,59 лв., освен ако не бъде обоснована и пълна обезценка, в случай че не се докаже пазарна активност или реална стопанска употреба на имотите. Обезценката е счетоводно необходима, с цел представяне на вярна картина на имущественото състояние на дружеството, както и за избягване на неправилно определяне на дължими данъци и такси върху активи с реално занижена стойност.

Въз основа на извършения анализ на доказателствените материали по делото, включително нотариални актове, счетоводни документи, приложените разпоредби на ЗМДТ и методиката по Приложение № 2 към закона, както и съпоставка с действията на органа по приходите, се установява следното:

1. Данъчната оценка, определена от Столична община за поземлени имоти, притежавани от „Норекс ТК“ ООД, е изчислена върху обща площ от 29 481 кв.м., която не съответства на действителната площ на имотите, притежавани от дружеството към релевантния период.
2. Съгласно нотариалните актове и счетоводната отчетност, реално притежаваната от дружеството площ е 18 404 кв.м., разпределена както следва: 8 748 кв.м. - 9/24 идеални части от УПИ I-639, кв. 79А; 9 656 кв.м. - остатък от пълна собственост върху парцел III-639, кв. 79.
3. Данъчната оценка на тези имоти, преизчислена съгласно Приложение № 2 към ЗМДТ, с използване на същите коефициенти като тези в оценката на общината, възлиза общо на 66 776,60 лв., както следва: за имот I-639: 31 530,20 лв.; за имот III-639: 35 246,40 лв.
4. Установената от органа по приходите стойност в размер на 1 863 199,20 лв. е значително завишена, тъй като е базирана на погрешна площ и не отразява реалното имуществено състояние

на дружеството.

В заключение вещото лице е заявило, че данъчната оценка, приета от Столична община за нуждите на определяне на такса битови отпадъци, не съответства на реално притежаваните имоти от „Норекс ТК“ ООД и следва да бъде коригирана съгласно приложените данни за собственост, счетоводни записи и нормативната методика по ЗМДТ. Коригираната оценка възлиза на 66 776,60 лв.

В заключението на допълнителната съдебно – оценителна експертиза, е отразено, че:

1. Ревизираните обекти са заведени в счетоводството на дружеството със следната отчетна стойност: УПИ I-639, кв. 79А – 462 594,94 лв.; УПИ III-639, кв. 79 – 544 894,65 лв.; общо 1 007 489,59, съгласно счетоводни регистри по сметка 201, приложени по делото.
2. Изчислената данъчна оценка на двата имота възлиза на 66 776,60 лв., формирана на база реално притежаваните площи (8 748 кв. м. и 9 656 кв. м.), по методиката на ЗМДТ и при същите коефициенти, използвани от общината.
3. Изчисленията на ТБО за периоди 2018 – 2022 г. са извършени на база горепосочената данъчна оценка и официалните промили, определени от Столичен общински съвет за всяка отделна година. Полученият общ размер на ТБО е 1 789,61 лв.
4. За същия период дружеството е внесло общо 33 448,65 лв., като във всяка от годините е налице надвисяване спрямо изчисленото дължимо.
5. За нито една от ревизираните години не е налице задължение, останало изискуемо или просрочено, поради което не са налице условия за изчисляване на лихви за забава.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата пред съда е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от надлежна страна при наличие на правен интерес и е процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана по същество.

За валидността на акта съдът следи служебно и в тази връзка намира следното:

Относно обжалването на актовете за установяване на публични общински вземания за ДНИ и ТБО е приложим редът по ДОПК. Оспореният РА е издаден именно по този ред, от служители на общинската администрация - дирекция „Ревизии и събиране на вземания“, които са разполагали с правата и са имали задълженията на органи по приходите съгласно чл.4, ал.3 и ал.4 ЗМДТ и чл.8, ал.5 ДОПК. Тъй като актът е издаден в производство по чл.112-120 ДОПК, решаващ административен орган при обжалването му по административен ред е Кметът на СО, на основание чл.4, ал.5 ЗМДТ вр. чл.152, ал.2 ДОПК, поради което съдът приема, че потвърдителното решение е издадено от компетентен административен орган.

В случая административният ред за обжалване на РА е изчерпан, като същият изрично е потвърден в оспорената част.

При служебната проверка по чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл. 119, ал. 2 ДОПК органи по приходите Е. К., началник отдел и М. С., главен инспектор в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, дирекция „Общински приходи“ към Столична община, които са надлежно оправомощени съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК вр. чл. 4, ал. 1 и ал. 3 от ЗМДТ. Съобразно чл. 44, ал. 2 ЗМСМА, вр. чл. 4, ал. 1, ал. 3 и ал. 4 ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 ДОПК със заповед рег. № СОА23-РД09-2483/17.11.2023 г. на кмета на СО са определени за органи по приходите служители, заемащи съответни длъжности в дирекция „Ревизии и събиране на вземанията“ при СО, сред които са и длъжностите, заемани от издателите на РА. Издателят на ЗВР е оправомощен с разпореждане с рег. № СФД23ВК66-1337/15.12.2023 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при СО на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК и чл. 4, ал. 5 ЗМДТ.

РА отговаря на изискванията за форма и съдържание по чл. 120, ал. 1 ДОПК, издаден е в срока по чл. 119, ал. 2 ДОПК, като е съобразен срокът за подаване на възражение срещу РД по чл. 117, ал. 5 ДОПК.

С процесния РА на жалбоподателя не са определени задължения за ДНИ, като приходният орган е приел, че на основание чл. 24, ал. 1, т. 10 ЗМДТ, ревизираните имоти са освободени от задължения за ДНИ.

На следващо място настоящият съдебен състав намира, че правилно е приложен и материалният закон.

Жалбоподателят оспорва РА в частта относно определените задължения за ТБО и лихви ТБО, от които в размер на 1 166,81 лв. за довносяне.

Задълженията за ДНИ и ТБО са публични общински вземания - по аргумент от чл. 162, ал. 2, т. 1 и т. 3 от ДОПК. Съгласно чл. 166, ал. 1 от ДОПК, установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. В разглеждания случай това е ЗМДТ, съгласно чл. 4, ал. 1 и чл. 9б от който, установяването на местните данъци и такси се извършва от служителите на общинската администрация по реда на ДОПК. Предвиденият в ДОПК процесуален ред е специален по отношение на общия ред за издаване на административни актове, предвиден в АПК. Процесният акт е издаден по реда на чл. 107 от ДОПК и по същество е акт за установяване на задължения по данни от декларации на задълженото лице.

Основанията, редът и начинът на определяне на ТБО се съдържат в нормите на Глава трета, раздел I ЗМДТ – чл. 62- чл. 64, чл. 66 – чл. 69 и чл.71. По силата на чл. 19, ал. 1 ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти към 1 януари на годината, за която се дължи, а тя, според чл. 20, ал. 1 от същия закон, се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването.

Съгласно чл. 62 ЗМДТ таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, като размерът ѝ се определя по реда на чл. 66 от закона за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. По аргумент от разпоредбата на чл. 64, ал. 1 във вр. с чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ, задължението за заплащане на ТБО е за лицето - собственик на облагаем с данък недвижим имот. Критериите и основните принципи за определяне размера на ТБО са законово уредени в чл. 7 и чл. 8, ал. 5 ЗМДТ. Последно посочената норма предвижда, че общинският съвет с наредба определя реда, по който задължените лица могат да бъдат освобождавани от заплащане на съответната такса, когато те не ползват услугата през съответната година, а според ал. 6 Общинският съвет може да освобождава отделни категории лица изцяло или частично от заплащане на отделни видове такси, като редът също се определя с наредба. В изпълнение на законовата делегация Столичният общински съвет е приел Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО/Наредбата). В чл. 8 от Наредбата е уредено, че лицата, неползващи услуга през годината или определен период от нея, се освобождават изцяло или частично от заплащане на съответната такса по ред, определен с Наредбата - чл. 27 от НОАМТЦУПСО.

Случаите, в които не се заплащат такси, са законово регламентирани в чл. 71 ЗМДТ. В редакцията, относима за ревизираните периоди, нормата определя, че не се събира такса за: сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината или ако имотът не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец от собственика или

ползвателя до края на предходната година в общината по местонахождението на имота; 2. поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината; 3. обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива.

ТБО по своята същност безспорно не е данък. Тя не се дължи единствено поради факта на правна връзка между задължения субект и разположен на територията на съответната община имот. ТБО представлява съвкупност от три различни услуги – сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Трите услуги са с различно предназначение, съответно задължението за заплащане на такса за тяхното ползване възниква при различни предпоставки.

Съгласно разпоредбата на чл. 18, ал. 1 и, ал. 4 от НОАМТЦУПСО, такса за битови отпадъци се заплаща за услугите по събиране, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, като Таксата се заплаща от собственика на имота, а при учредено вещно право на ползване от ползвателя.

Не се спори, че „Норекс ТК“ ООД е данъчно задължено лице за данък върху недвижимите имоти и местна такса за битови отпадъци, тъй като за ревизираният период е носител на вещното право на собственост върху ревизираните нежилищни недвижими имоти, намиращи се в [населено място], район „В.“, [жк], в.з. „Килиите“:

На основание чл. 67, ал. 2 ЗМДТ и чл. 26, ал. 1 НОАМТЦУПСО, такса битови отпадъци на нежилищните имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетната стойност на имота.

Съгласно § 1, т. 17 от ДР на ЗМДТ „отчетна стойност“ е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане. Т.е. отчетната стойност е стойността, по която активът се води счетоводно в предприятието. Тя може да бъде историческа цена на придобиване /Ц. на придобиване, Себестойност или Справедлива стойност/ при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценена негова стойност, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане. Релевантна за определяне на размера на задълженията за ДНИ и ТБО е стойността, на която активът е заведен счетоводно. Последващите оценки на актива, които не са намерили счетоводен израз като обезценка или преоценка, не се отразяват на отчетната стойност. Изискването на СС 36 „Обезценка на активи“, т.3.1 е обезценката да се извършва най-малко веднъж в края на отчетния период във връзка със съставянето на ГФО, т.е. дружеството може да извърши обезценка когато прецени и съответно резултатите от нея следва да намерят отражение в отчетната стойност на имотите и да бъдат оповестени във финансовия отчет за съответната година.

В ревизионното производство е установена действителната отчетна стойност на процесните недвижими нежилищни имоти - земя в размер на 1 007 хил лв. - стойността, която е заведена в счетоводните регистри на дружеството-жалбоподател видно от представените аналитични и оборотни ведомости за сметка 201 „земи /терени“. Предвид, че за ревизираните периоди съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ, ревизиращите органи са извършили проверка дали отчетната стойност на конкретните имоти е по-висока от данъчната оценка съгласно приложение № 2, въз основа на която правилно са определили и основа за целите на облагането с ТБО.

Според чл. 14, ал. 3 ЗМДТ в относимата към 2018 г. редакция, при промяна на някое

обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в сроковете по, ал. 1. Следователно подаването на данъчна декларация по чл. 14, ал. 1 и 3 и по чл. 17, ал. 1 и 2 (в приложимата им редакция) от ЗМДТ е задължение за данъчно задължените лица, произтичащо пряко от закона. След като не са налице данни за подадени други коригиращи декларации за тези имоти, то декларираното в тях става достоверно за данъчния орган. В конкретния случай, в предоставените счетоводни документи не е отразена обезценка/преоценка на ревизираните недвижими имоти за релевантните за ревизията периоди от 01.01.2018 г. до 31.12.2022 г. е непроменена, което обстоятелство е от значение за облагането. При липса на доказателства, че дружеството, съобразно задълженията си, е подало декларации по чл. 17, ал. 1 ЗМДТ (отм.) за притежаваните имоти съобразно извършените отчуждавания, то единственият извод е, че общинската администрация не е уведомена за настъпилите промени, съгласно чл. 14, ал. 3 ЗМДТ в относимата към 2018 г. редакция.

С оглед на това, че не бяха представени никакви доказателства за различна от декларираната от самото дружество отчетна стойност на имотите, съдът намира, че правилно органите по приходите са приели, че отчетната стойност на тези имоти е тази, която самото дружество е декларирано в декларациите по чл. 17 и чл. 14 от ЗМДТ и която съвпада с отразените в счетоводните документи на дружеството и правилно са установили дължимия размер на ТБО за ревизирания период, който е внесен, и съответно лихвите.

Този извод не се опровергава от заключенията на съдебно – оценителните експертизи, според които вместо възприетата от приходните органи отчетната стойност на ревизираните имоти от 1 007 489,59 лв. следва да се приеме при прилагане на изискването на СС 36 и за осчетоводяване на частична обезценка в приблизителен размер на 287 489,59 лв., като по този начин за реална отчетна стойност на процесните имоти следва да се приеме ориентировъчната им пазарна стойност в размер на 720 000 лв. Експертната въвежда нови изходни данни, различни от декларираните, върху които именно е стъпил приходния орган. Дори задължението по чл.160, ал.1 вр. ал.4, изр.1 ДОПК съдът да разреши делото по същество, не води до различен извод, защото възприемайки различна отчетна стойност, както се домогва да установи дружеството, съдът би излязъл от ролята си на съдебно инстанция и би се занимал с неприсъща за него функция да извърши първично облагане, което е единствено в прерогативите на органа по приходите.

При този изход на спора, на основание чл.161, ал.1 от ДОПК (в ред. ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г. към момента на приключване на устните състезания), ще следва жалбоподателят да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, което съответно на обжалвания интерес, следва да се определи в размер на 1 748.23 евро (с легова равностойност 3 419.24 лв.).

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд-София град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „НОРЕКС ТК“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], р-н „О.“, [улица], чрез адв. Е. от САК, срещу ревизионен акт /РА/ № СФД24-РД77-11/02.05.2024 г., издаден от Е. К., началник отдел и М. С., главен инспектор в отдел „Ревизии и събиране на вземания“, дирекция „Общински приходи“ към Столична община (СО), потвърден с решение № СОА24-РД28-18 от 02.08.2024 г. на Кмета на Столична община, с който по отношение

на дружеството са установени задължения за довнасяне в размер на 33 448,65 лв. - внесени, за ТБО за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2022 г. и лихви в размер на 11 889,88 лв., от които внесени 10 723,07 лв. и остават за довнасяне 1 166,81 лв.

ОСЪЖДА „НОРЕКС ТК“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], р-н „О.“, [улица], да заплати на Столична община, сумата от 1 748.23 евро разноси за юрисконсултско възнаграждение, представляваща възнаграждение за юрисконсулт.

Съдия: